

Stanowisko Wójta Gminy Klembów

w sprawie skargi Adama Szulca z dnia 09-09-2016 r. „na brak potwierdzenia – otrzymania przyjęcia petycji – czego wymaga § 7 Rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków”

Zgodnie z ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195), przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

W ocenie organu, przedstawiona przez skarżącego treść pisma nie odpowiadała definicji petycji, a jedynie przybrała jej formę. O tym bowiem, czy pismo jest petycją, decyduje treść żądania, a nie jego forma zewnętrzna. Należy mieć na uwadze łączący Gminę i wnioskodawcę stosunek zobowiązaniowy wynikający z zawartej umowy z firmą wnioskodawcy na świadczenie usług informatycznych. Tym bardziej przedmiotowe pismo – zdaniem organu – należy traktować jako niezamówiona informacja handlowa dot. świadczenia usługi wykonania nowej strony WWW dla Urzędu Gminy w Klembowie. Warto nadmienić, że ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1030) jasno wskazuje, że kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej niezamówione informacje handlowe, podlega karze grzywny. Ściganie wykroczenia, o którym mowa powyżej, następuje na wniosek pokrzywdzonego. Nie może bowiem dochodzić do takich sytuacji, w których przysługujące na mocy Konstytucji RP prawo do składania petycji, skarg i wniosków do organów państwowych, organów jednostek samorządu terytorialnego itp. jest przez wnioskodawcę nadużywane, poprzez nadawanie kierowanej do Urzędu korespondencji stanowiącej faktycznie niezamówione informacje handlowe, zewnętrznych pozorów wniosków lub petycji w trybach do tego przeznaczonych. Stwierdzić należy, że z takim właśnie nadużyciem w niniejszej sprawie mamy do czynienia.

Trzeba mieć na uwadze okoliczność, że zasadniczą cechą umów cywilnoprawnych (w tym umowy zlecenia) jest stosunek oparty na wzajemnym zaufaniu. Ta cecha charakterystyczna zobowiązań jest decydująca zarówno dla ustawowej konstrukcji samej umowy jak i dla zawartych w kodeksie przepisów dotyczących rozwiązania umowy. Zgodnie bowiem z art. 746 § 1 kc dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie, nawet bez powodów. Bez wątplenia tym bardziej może je wypowiedzieć w każdym czasie z ważnych powodów, a skoro jest to z istoty stosunek oparty na zaufaniu, ważnym powodem rozwiązania umowy jest także utrata zaufania zleceniodawcy do zleceniobiorcy.

Zdaniem organu, w niniejszej sprawie trudno inaczej określić działania wnioskodawcy i zleceniobiorcy zarazem, którego wniosek odnosi się właśnie do sposobu wykonywania zlecenia, jako usiłowanie wymuszenia na organie określonego sposobu postępowania. Wnioskodawca wymaga bowiem, aby organ reprezentując Gminę zlecał dodatkowe zamówienia publiczne z pominięciem ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz regulaminu udzielania zamówień publicznych o wartości szacunkowej nieprzekraczającej równowartości kwoty 30 000 euro, obowiązującego w Urzędzie. Opisane wyżej działanie narusza w sposób ewidentny podstawowe zasady udzielania zamówień, a więc zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasady proporcjonalności i przejrzystości. Treść złożonej „petycji” w sposób nie budzący wątpliwości organu zawiera elementy oferty

w rozumieniu art. 66 kc, takie jak propozycja zawarcia umowy i jej przyszłe istotne postanowienia (np. odnoszące się do ceny). Jednak ze względu na fakt, iż tutejszy Urząd nie prowadził w tej materii postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a złożona oferta nie była skierowana w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu lub zapytanie ofertowe, organ mógł jedynie potraktować złożone pismo jako niezamówioną informację handlową.

W tym celu skarżący, wykorzystując specyficzny tryb wnoszenia petycji, w istocie przesłał do Urzędu propozycję rozszerzenia zakresu obowiązującej umowy bądź propozycję nawiązania nowego stosunku zobowiązaniowego. Organ nie może akceptować tego rodzaju sytuacji, w której podmiot realizujący określoną dla Gminy usługę, usiłuje wymóc na organie uzyskanie określonego zamówienia publicznego z pominięciem obowiązujących procedur. Nie można także zaaprobować sposobu w jaki usiłuje się zobowiązać organ do zawarcia umowy, a więc poprzez wykorzystanie trybu skargowego - wniesienie skargi do Rady Gminy na działanie organu czy skierowanie zarzutów zawartych w „petycji” na adres Ministerstwa Cyfryzacji, celem zainicjowania działań kontrolnych w jednostce. Wyżej opisane działania muszą w konsekwencji prowadzić do utraty zaufania względem zleceniobiorcy.

Ponadto, w ocenie organu, działania podejmowane przez wnioskodawcę nie zmierzają do poprawy funkcjonowania systemów informatycznych wykorzystywanych przez Urząd, lecz mają na celu sparaliżowanie jego pracy. Dodatkowo, trudno jest zrozumieć zarzuty kierowane pod adresem organu, w sytuacji gdy organ przekazał swoje stanowisko wnioskodawcy w żądanym przedmiocie odnośnie jakości systemów WWW i BIP funkcjonujących w Urzędzie, a także możliwości dalszego rozwoju wykorzystywanych systemów, na bazie projektu ujętego w ramach złożonego wniosku aplikacyjnego do programu operacyjnego RPO 2014-2020. W przytoczonej odpowiedzi skierowanej do wnioskodawcy, organ poinformował również stronę o sposobie rozwiązywania potrzeb w zakresie dostępu elektronicznego naszych interesariuszy i w miarę możliwości posiadanych zasobów i środków IT.

Wielokrotnie również skarżącemu przekazywano informację o możliwości bezpośredniego spotkania z Wójtem, a także o możliwości kontaktu telefonicznego w godzinach pracy Urzędu. Podkreślić należy, że ta ostatnia forma kontaktu była bardzo często wykorzystywana przez skarżącego. Warto także zaznaczyć, że nie jest to pierwsza próba podjęcia wymuszenia na organie ze strony skarżącego zmiany warunków obowiązującej strony umowy.

Z powyższych względów, z racji stanowiska organu, iż pismo jakie zostało wniesione przez skarżącego nie odpowiada definicji petycji, trudno również uznać za zasadny zarzut niepotwierdzenia pisma na żądanie wnoszącego. O tym bowiem jaki charakter posiada pismo decyduje jego treść, a nie jego forma zewnętrzna. Warto wspomnieć, że na skrzynkę poczty elektronicznej Urzędu kierowane są znaczne ilości informacji handlowych, propozycji usług, reklam itp. Podobnie potraktowane zostało pismo skarżącego, a mianowicie jako niezamówiona informacja handlowa. Z tej przyczyny, organ nie ma obowiązku potwierdzania korespondencji mailowej o wskazanym wyżej charakterze.

Mając powyższe na uwadze, organ zwraca się do Rady o uznanie przedmiotowej skargi za bezzasadną.

Wójt

/-/ Rafał Mathiak